

ПОДАЙ РЪКА, СПАСИ ЖИВОТ!

Петте дилеми на приемния стопанин

1) Какъв ще е моят ангажимент като временен стопанин?

- Да приемеш животното в дома си, да се запознаеш с неговата история, включително и факти за произхода му (ако ги знаеш), лечението, всичко, което знаем за него/нея.
- Да осигуриш спокойна и сигурна среда за животното, без опасности за него.
- Да се грижиш за животното според особеностите му – да предоставяш храна, вода, любов.
- Да приемеш съвети от мен и други хора с опит.
- Да ми предадеш животното, когато има уреден дом.

2) Колко време ще продължи?

- Честният отговор на този въпрос е „не зная“. Ще се постарая да се уговорим за конкретния случай.
- По принцип не ми се иска да местя животно от един приемен дом в друг, но естествено, че ще се съобрази с теб, ако условията се променят и не можеш да се грижиш повече за него.

3) По цял ден съм на работа, какво ще прави животното тогава? Как ще пътувам в отпуската, като ми се наложи?

- По принцип, ако работата ти е свързана с много пътуване и чести отсъствия, няма смисъл да се мъчиш и ти, и животното, този вариант не е удачен, но ако става дума за стандартен „офис“ график, ами – и аз съм така.
- Това не бива да те спира, особено, ако приемеш коте, те са доста по-самостоятелни и независими. Не е нужно да променяш графика си заради животното, ще намерим начин да се грижим за него, ако ти отсъстваш в отпуската.

4) Как да знаем, че не е болно и няма да зарази моите домашни любимци? Или ако е агресивно и ги тормози?

- Ще ти покажа паспорта му/и и всички документи, които имам.
- По принцип, особено ако за първи път ще приемеш непознато животно, ще се погрижа да е социализирано и спокойно.

- Добре е, ако имаш други животни, те да са ваксинирани и обезпаразитени скоро и както си му е редът, за да няма риск от тяхна или от страна на новото животно.

5) Ще се привързва към кучето/котето и после ще ми е трудно да го дам.

- Ох, как те разбирам. Настоящата ми котка е моят първи „пробвал“ като приемен дом. Близките ми всеки път се заканват, че това е последният път, когато взимаме временно животно, след като ни е толкова тежко да се разделим. И всеки път взимаме ново.
- Четох по темата нещо, казано много добре: „Моите чувства, когато се разделяме не са и на половина толкова тежки, както алтернативата животното да умре на улицата. Да дадеш временен дом означава да дадеш шанс на животното да намери постоянен такъв. Да го обичаш толкова, че да го оставиш да отиде в дома си.“

Защо да го правя?

- Спасяваш живот! Няма по-добро възнаграждение и по-удовлетворяващ резултат от този да дадеш шанс за живот.
- Помагаш на друг човек: възрастен човек, който е принуден да се раздели с любимеца си, човек, който има прекалено много животни и не може да се грижи добре за тях, семейство, чието дете е алергично и трябва да остави домашния си любимец.
- Помагаш и на бъдещия стопанин, като полагаш грижи за неговия приятел, с който още не са се намерили.
- Грижиш се за питомец в най-важната му фаза: адаптацията, оздравяването и – ако е бебе – израстването и оформянето на поведението му на домашен любимец.
- Благодарение на теб, той/тя стъпва отново на краката си (понякога и буквално).
- Имаш домашен любимец, без свързаните разходи и „без обвързване“.
- Ще изпиташ невероятно удовлетворение и гордост в момента, в който твоят „подопечен“ си намери постоянен дом, повярвай ми.
- Ще научиш нови неща и никога няма да се отегчиш, ще се запознаеш с нови приятели, ще си подсилиш (върнеш?) вярата в доброто у хората.

*Аз съм мостът
между това, което беше
и това, което може да бъде.*

*Аз съм пътят
към нов живот.*

*Размекна ме,
сърцето ми се разтопи,
когато те видях, сплъстен и с рани,
накуцващ, тъжен, самотен,
нежелан, страхуващ се да обича.*

*За кратко време
ти си мой.
Ще те храня
от собствената си ръка.*

*Ще те обичам
с цялото си сърце.
Ще те направя цял.
Аз съм от стомана.*

*Защото, щом дойде времето,
когато си добре и здрав,
когато очите ти светят,
и опашката маха от радост,
тогава идва трудната част.
Ще те пусна да си тръгнеш,
не без сълзи,
но без съжаление.
Защото ти си в безопасност завинаги.
Нова котка има нужда от мен сега.*

Диан Морган

„Кажу на баба си, че диванът в хола е зает!“